

SKAUTSKÝ

TELEGRAM.

Oddílový oběžník č.

1984

VIII. ročník

6

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Velena Fanderlika

Nazdar děvčata a chlapci! Honem se podívejte vedle na obrázek co ta parta tak napjatě pozoruje. Jistě jste uhádli, že to je datum naší příští schůzky. Jsme opět v Rüsselsheimu, ale nikoliv v klubovně DPSG. Podíváme se zase po delší přestávce na naše staré působiště v Ahornallee. Pro nováčky a ty, kteří to už zapomněli, je připojena mapka. Sraz a konec obvyklý- 10 a 17 hodin. Vybavení také jako jindy, nezapomeňte na jídlo! Vlčata a světlušky si přinesou nůžky a lepidlo!

ŠÍP Jedním z bodů nováčkovské zkoušky je odebírání skautského časopisu. „Staří mazáci“ už ŠÍP znají, takže jen pro nováčky je to objev. Tento časopis není zdarma a předplatné na rok činí 15 DM. Protože již běží další ročník, musíme platit a samozřejmě od každého patřičný peníz vybrat. Velmi nám ulehčíte situaci, když zaplatíte na příští schůzce. Děkujeme.

Karel Vikeš, zvaný Myšák, má zajímavého dědečka. Jednou ho pozval na schůzku družiny Netopýrů, aby jim vyprávěl příhody, které zažil jako voják cizinecké legie za války. Neuvěřitelné zážitky pana Pacáka daly podnět k naší celoroční hře „Pod cizím nebem“.

V dnešní čísle najdete již šesté pokračování. Neodkládejte luštění až na poslední chvíli, pak to nestihnete! Kdo chce, může řešení dosavadních úkolů odevzdat už teď.

Náš tábor: 14.7. - 4.8. 1984

Lednová schůzka

Celé dopoledne jsme strávili v mokré živlu. Anýsek toho využil k dokončení odborky plavce, řada ostatních si udělala k této odborce některé body a také pár bobříků bylo uloveno.

Vyvrcholením odpoledního programu byl závod v signalisaci, při němž jsme si poprvé v praxi vyzkoušeli naše morseovkové přístroje.

Na stole leželo 11 písmen /B, O, Č, P, E, Ř, A, T, L, N, S/, z nichž bylo nutno vytvořit česká

slova a odvysílat je morseovkou dále. S velkým předstihem to vyhrála skupina „Rusalka“, která ve stanovené době odeslala 19 správných slov. Zajímavé, že mezi přijatými slovy neměl nikdo ani jedno s písmenem Ř /a dá se jich sestavit alespoň 20 - zkuste si to!/. V házení na cíl byla nejlepší 3 děvčata - Děnda, Vlašťovka a Halka. A jak dopadla naše číselná „setonovka“ se dozvíte na schůzce.

Poslední lednovou neděli jsme hráli divadlo. Po dopolední generálce režisér málem omdlel, ale odpoledne jakoby mávl někdo čarovným proutkem, všechno běželo jako na drátku. Divákům se představení velice líbilo a výsledkem bylo několik nově přihlášených dětí do oddílu. Účinkující odměna také neminula - všichni solisté představení získali odborku herce. Pro ostatní účinkující, pokud se také řádně zúčastňovali zkoušek, jsme vytvořili nového „bobříka herce“.

O přestávkách jsme si zazpívali, vyslechli několik básniček a hudby /dokonce i jedno flétnové vystoupení z řad obecenstva/ a Eliška s Míšou nám předvedly své artistické číslo.

Velkou událostí v životě oddílu byl náš první lyžařský tábor ve Švýcarsku. Byl velmi úspěšný, jak pro lyžaře, tak /do té doby/ nelyžaře. Největší zásluhu za vše musíme připsat Petrovi, který byl iniciátorem celého podniku a také obětavým instruktorem.

Při opouštění hotelu se našel nepodepsaný dopis, který zřejmě odesílatelka zapomněla dát do obálky a odnést do schránky. Opravili jsme všechny chyby /bylo jich jen 173/ a dopis zde otiskujeme.

Milá babičko!

Sedím ve sklepě těsně před večerkou a protože nemám co dělat, tak Ti píšu. Jsme tady se skupinou skautů našeho oddílu již deset dní na lyžařském zájezdu. První týden byl moc hezký. Nejdříve se David praštil o dveře tak, že ho museli sešívát. Jinak nám svítilo sluníčko celý den a sněhu bylo nahoře dost. Sice vždy trochu roztál a přes noc zase ztvrdnul, ale hlavně že byl. Tady dole ve Fieschu byly jen malé zbytky.

Při lyžování jsme se rozdělili do několika skupin - výborní lyžaři /v té skupině nebyl nikdo/, slušní lyžaři, lyžaři a nelyžaři. Ta poslední skupina už neexistuje, protože i Dany se naučil zatáčet alespoň doleva. Hlavní zásluhu na tom měl Petr, který je tak vytrvalý, že by jezdit naučil i žízalu. Večer jsme všichni vždycky

strašně unaveni a nejvíce je to znát na zpěvu. Zmůžeme se jenom na nějaké skautské hry - nejoblíbenější jsou „jass“ a „habrda“. Dobrodružství jsme zažili jen málo. Jednou jsme málem přišli o Dlouhán, protože zapomněl zabrzdit a zapadl někam 50 m pod strán do hlubokého sněhu. A Roso se jednou utrhł z výtahu a skosil skoro všechny, co jeli za ním. Taky jsme si udělali skautského Silvestra. Program byl skoro jako u táboráku, jenom ta výzdoba byla jiná. Jedli jsme chlebičky a o půlnoci jsme si připíjeli „skautským šampaňským“, což byla šťáva z hroznů s bublinkami. Přesto ale Kulišák tvrdila, že se strašně „namažeme“. Obé nám každý večer čte „Malého Evropana“ a hodně se nasmějeme. Taky jsme tu měli návštěvu švýcarsko-českých skautů, kteří umějí hezky zpívat ale jsou proti nám už nějak staří. Raději pomlčme. Na Nový rok nás opustil Jirka, protože musel na vojnu, a místo něho přijela Radka ze Severu, aby ta postel nezůstala prázdná. No a ještě jsme viděli film, jak Dlouhán a Šamot loví lvy v Africe. Jídlo tu je docela dobré a není s ním moc práce, protože to udělají ti, co s námi nelyžují. Aspoň se nenudí. Služba jen trochu myje večer nádobí. Honza nám chtěl předvést nějaké švýcarské speciality a tak už jsme jedli raklety a ještě prý bude fondue. Samý sýr, je to holt Švýcarsko. Musím už končit, protože Obé se mračí a říká, že je dávno po večerce. Těším se domů, protože to přece jen je dost dlouhé.

Měj se hezky a brzy mi napiš,
Tvoje

MY A SVĚT

Naše mezinárodní styky se začínají rozrůstat. Zatím jsme sice absolvovali jen „Volksmarsch“ s americkými skautkami, ale celá řada věcí na nás čeká.

Především to bude nové setkání s Američankami v březnu. Bude to společná schůzka a podrobnosti se dozvíte v příštím Telegramu.

Další událost, která je před námi, je INTER-CAMP. Bude od 8. do 11. června /Svatodušní svátky/ v Lahru. Přihlásili jsme 15 účastníků, na víc naše kapacita nestačí. Na schůzce bychom měli už dát dohromady přesný seznam. Věková hranice je 12 let. Promluvte si o tom s

rodiči! Bude-li zájemců více, provedeme přísný výběr.

Oddíl Německo sever pojedí v létě na mezinárodní skautský tábor do Anglie a má několik volných míst, která nám nabízí. Zde je věková hranice 14 let. Celá akce /i s přípravným srazem a kratším pobytem v Londýně/ by trvala asi od 21. 7. do 15. 8. Náklady se odhadují asi na 500 DM. Zájemci - dejte co nejrychleji vědět, nečekejte až do schůzky!

Ještě z tábora jsme posílali dopis na Nový Zéland, abychom se pokusili navázat styky s tamnějšími skauty. Zatím se nám ozval jeden vedoucí z Wellingtonu, máme tu už druhý dopis. V lednu bylo na severním ostrově novozélandské jamboree /prázdniny a léto - jižní polokoule!/. Na Novém Zélandě se málo táboří na stálých tábořištích. Oddíly či družiny raději putují a buď si nosí stany s sebou nebo spí v chatách jiných oddílů.

A teď pozor! David Rose /to je ten vedoucí/ nás vyzývá, abychom navázali osobní styky s jeho skauty. Je to chlapecký oddíl, tak se to týká zatím jen našich hochů. Každý, kdo by si chtěl dopisovat s někým z Wellingtonu, napište a přineste na

schůzku kraťoučkové povídání o sobě /oni tomu říkají „pen sketch“/. Jen pár údajů - stáří, škola, zájmy atd. Dobrá by byla i fotka. Když to půjde, tak anglicky, ale není to nutné. Klidně to na schůzce přeložíme. A prosíme - co nejvíc. Když už jsme se do toho pustili, tak ať si neděláme ostudu, že najednou není zájem.

Mluvili jsme o tom sice už na horách, ale co je psáno, to je dáno. Jedná se o SENEGAL. Česká sekce rytířů Řádu sv. Lazara organizuje pomoc řádové nemocnici v jižním Senegalu a byli jsme vyzváni, jestli bychom se této akce chtěli zúčastnit. Vedle všeobecného „dávání do pořádku“ by náš hlavní úkol spočíval v upravě menšího pozemku a jeho osetí. Podnik by se konal pravděpodobně o vánočních prázdninách, t.j. trval by 14 dní. Náklady na jednotlivce se odhadují asi na 600 DM. Nejede se tam sice v období letních veder, ale namáhavé to jistě bude i tak. Samozřejmě je to vhodné tak pro skauty asi od 14 let. Potřebovali bychom už pomalu vědět, jaký by byl zájem a nadšení. Promluvte si o tom s rodiči a na schůzce se to pokusíme již trochu konkretizovat.

Fotografický kurs

Na minulé schůzce jsme si vyprávěli o měření světla.

Aby vznikl správný negativ, musí na film dopadnout určité množství světla. Regulujeme to clonou a časem, k tomu ale musíme znát intenzitu světla, které přichází od fotografovaného předmětu. Tu měříme fotoelektrickými exposimetry /něm. Belichtunsmesser/.

Exposimetry staršího typu nepotřebují baterii, světlo dopadá na vrstvu polovodiče /něm. Halbleiter/ a vzniklý elektrický proud se měří. Nevýhodou je malá citlivost a poměrně velké rozměry.

Modernější měření používá fotoodporů /něm. Fotowiderstand/, jejichž odpor se mění s intenzitou dopadajícího světla. Měří se proud, který tímto odporem prochází z baterie. Větší citlivost a malé rozměry.

Exposimetry mohou být buď samostatné nebo zabudované do kamery. U automatických kamer nastaví exposimetr sám buď čas nebo clonu /to druhé si vždy volíme/. U „plnoautomatických“ kamer nemusíme nastavovat nic /nevýhoda: nemůžeme ovlivňovat ani hloubku ostrosti, ani čas např. při rychle se pohybujících objektech/.

U zrcadlovek /něm. Spiegelreflexkamera/ se měření provádí přímo objektivem - měří se přesně to, co se fotografuje. Integrální měření zahrnuje celou plochu obrazu a dělá průměr /nevýhoda: při velkých rozdílech mohou být některé části obrazu přexponovány, tmavší části nedostatečně prokresleny/. Při bodovém měření si můžeme zvolit určitou část záběru, která je pro daný snímek rozhodující. Existují také různé kombinace obou systémů.

Pro nedostatek místa si o bleskovém světle a druzích kamer tady napíšeme až příště. Na schůzce se dáme konečně do praktického fotografování. Můžete si přinést již své kamery, hlavně si ale nafotografujeme jeden černobílý film, který možná ještě na místě vyvoláme. Později pak zkusíme v černé komoře zvětšování.

Loučků

Ve vybraných slovech jsme se dostali k m a tak si dnes zkusíme takovou „trojkombinaci“. Doplňte, co chybí:

„Přišel nám bal-k od bab-čky, na kterou stále m-slíme. L-žařský zájezd se nám l-bil a kdyb- to b-lo možné, kl-dně b-chom tam zůstali déle. Mal-ř má těžké živob-tí. Víte, jaký je rozdíl mezi hlem-žděm a sl-mákem? Nejsem sice žádný b-linkář, ale pel-něk od l-py ještě rozeznám. Kde leží m-s Dobré naděje? Čas pl-ne jako voda. Kdo chce psa b-ti, hůl musí m-ti.

Nemluv nesm-sly a nepl-tvej slovy. Na mokré ul-ci hrozí autům sm-k. Hol-č m- um-l hlavu. Um-vadlo b-lo plné zb-tků m-dla a kul-ček polystyrenu. M- jsme tu hl-nu na náb-tku už utřeli! Ab- z ob-lí b-la mouka, musí se dobře uml-t. Dvě skautky vyšly na m-tinu a rozhl-žely se. Nesl-šel jsi, jak neob-čejně hlasitě jsme dnes zpívali?“

Význam některých vybraných slov po m:

Mýto - poplatek, který se dříve vybíral např. na mostech /něm. Maut/

Mýtina - místo v lese, kde nejsou stromy /něm. Rodung, Waldlichtung/

Dmýchat - foukat do ohně, aby se lépe rozhořel; lze také rozdmýchat hádku nebo válku

Chmýří - jemné vlásy, chloupky /něm. Flaum/

Mys - výběžek země do moře /něm. Kap/

Ve světě je všechno spárováno. K muži patří žena, ke skautce skaut atd. Dovedete najít protějšek k následujícím slovům?

koza

liška

ovce

slepice

srna

kráva

včela

lev

husa

vlk

kachna

pes

krůta

vlče

kobyla

drak

orel

žába

Vedlejší obrázek nás přenáší již do doby letních radovánek. Dovedete si k němu vymyslet vtipný text?

.....

Naše dívky jsou již naprosto zvyklé, že se jmenují stejně jako otec nebo bratr. Takže v oddíle je Andrea Roman, Jana Krupka, Martina Belovsky atd. To je kvůli Němcům, kteří to jinak neznají a značně by nám to zde komplikovalo život. Čeština většinou koncovky pro ženská jména

mění. Končí-li mužské jméno na souhlásku, dostane jeho ženský tvar koncovku -ová. Romanová, Hřebíková, Chmelová. Je-li předposlední písmeno e, vypouští se : Kroužek - Kroužková, Milek - Milková. Stejně tak se vypouští koncové a: Krupka - Krupková. Mužské jméno na -ý změní toto na -á /jako by to bylo tvrdé přídavné jméno/: Bělovský - Bělovská. Měkká přídavná jména se nemění : pan Dolejší - paní Dolejší. Mění se ale podstatná jména končící na -í : bratr Kočí - sestra Kočiová /což jsou Yukon a Omaha/.

Pod cizím nebem

„Teď jistě čekáte, že vám budu líčit svá dobrodružství - jak jsem se probojoval do onoho vzdáleného města, jak dopadly mé první kontakty s obyvateli planety, jestli jsem byl po svém uniku pronásledován a zda se mi podařilo pronásledovatele setrást. Musím vás zklamat. Celá tato doba se z mé paměti jakoby vypařila, nezbyl jediný bod, pomocí něhož bych mohl alespoň některé události zrekonstruovat.

Mé vzpomínky začínají opět mezi čtyřmi stěnami. Z velkého okna byl výhled na ulici, kde se pohybovaly skoro nehlukně předměty, připomínající tlusté brouky. Věděl jsem, že to jsou místní dopravní prostředky, něco jako naše automobily. Na zdi visel plán města, jehož jméno bylo Napren. Vstal jsem ze židle a chvíli se zamyšleně procházel po místnosti. Den se zvolna chýlil ke konci a musel jsem se rozhodnout. Předě mnou ležela dlouhá cesta a nebezpečí prozrazení mého úkrytu neustále vzrůstalo. Poslední kronby, které jsem našel v kapse svého obleku, stačily sotva na pár poles /což bylo něco, co bychom s velkou dávkou fantazie mohli nazvat houskami/. Jediný způsob, jak se dostat dál, bylo použít skapord, místní druh jednokolejné železnice. To však nebylo zadarmo, několik set kronbů jsem si musel za každou cenu opatřit. Plán byl jasný. Věděl jsem, že 20 místností nedalekého obchodního domu zůstává večer po určitou dobu bez dozoru a v každé z nich je možno mimo různého zboží najít i určitou částku kronbů, připravených na další den. Přístup do centrální místnosti jsem si již předem zajistil a tak zbývalo jen během určité doby se zmocnit co největšího množství kronbů a zmizet. Výčitky svědomí jsem neměl. Byl jsem zavlčen na tuto planetu proti své vůli a necítil jsem se tedy být vůči jejím obyvatelům být vázán jakýmkoliv ohledy.“

x x x x

Na připojeném plánu vidíte 20 místností, označených písmeny, z nichž každá obsahuje jisté množství kronbů /jistě jste pochopili, že to byly místní peníze/. Do místnosti s hvězdou se můžete dostat bez potíží po žebříku z horního patra. Za 2 hodiny a 45 minut máte posbírat co největší množství kronbů a vrátit se zpět do místnosti s hvězdou. Nesmíte přetáhnout ani minutu, jinak jste ztraceni. Každé otevření dveří vám zabere 5 minut. Na projití místnosti počítejte 2 minuty a 10 minut vás stojí otevření a vybrání pokladny. Místností můžete také jen projít a nic nevzít /ušetříte 10 minut, během nichž se můžete dostat dál, kde leží třeba větší množství kronbů/. Pokud znova procházíte dveřmi, které jste již jednou otevřeli, nepotřebujete samozřejmě na jejich otevření už žádný čas. Vejdete-li tedy např. do nové místnosti, seberete tam kronby a vrátíte se zpět stejnými dveřmi, stálo vás to 17 minut - 5 minut otevření dveří, 2 minuty průchod místností a 10 minut „krádež“. Vyjití a příchod do prostředka místnosti s hvězdou vás stojí pokaždé také 2 minuty. Vrátit se můžete i dříve než za 2 hodiny 45 minut.

Při řešení uveďte písmena místností, jak jimi budete za sebou procházet a ty, ve kterých budete brát kronby, dejte do kroužku. Uveďte také celkovou částku, kterou se vám podařilo získat. Dotáhne to někdo ve stanovené době na více než 3350 kronbů?

A 150	B 500	C 150	D 600	E 100
F 600		G 200		H 500
I 300	J 50	*	K 100	L 150
M 250		N 100		O 650
P 600	R 350	S 400	T 350	U 300